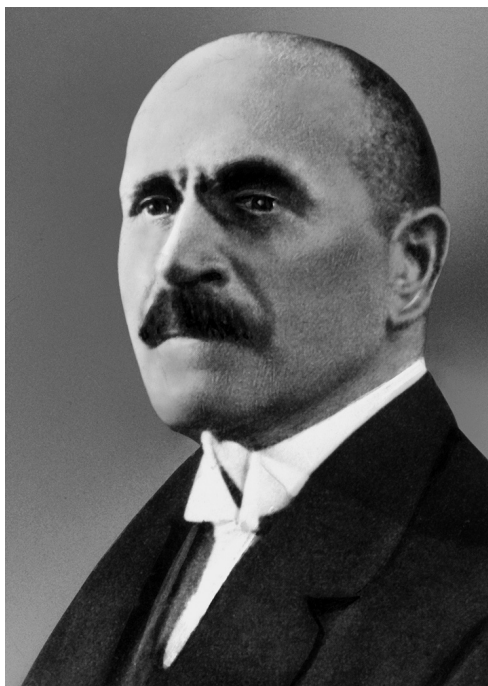

DR. BREUER ALBERT

1870–1930

Állatorvosdoktor, a hússzemle meghívott előadója 1901-től 1929-ig, 1915-től főiskolai nyilvános rendkívüli tanár. Az *Állatorvosi Lapok Hússzemle* mellékletének szerkesztője, a budapesti vágóhíd állat-egészségügyi igazgatója. Oktató, szakirodalmi tevékenységén felül a húsvizsgálat korszerűsítésében és országos szervezésében szerzett érdemei tették ismertté nevét.

Breuer Albert 1870. december 3-án, Gölnichányán (Szepes vármegye) született. Állatorvosi tanulmányait Budapesten végezte, ahol 1892-ben állatorvosi oklevelet nyert, és a M. kir. Állatorvosi Főiskola kórbonctani intézetében három éven át mint tanársegéd működött, majd Cegléd városi állatorvosa lett. 1897-ben a főváros szolgálatába lépett. A székesfővárosi közvágóhídon nyert beosztást.

Alapos kórtani szaktudása és lankadatlan szorgalma révén csakhamar szűkebb szakmája művelőinek az élére került. Gyakorlati elfoglaltsága mellett időt és módot talált az irodalmi tevékenységre is. Már 1900-ban megjelent *A szarvasmarhák gümőkórja vágóhídi statisztika alapján* című, pályadíjjal jutalmazott értekezése, amelyet a Magyar Országos Állatorvos Egyesület (MOÁE) adott ki. Sokat foglalkozott a borsókakórral is, s e tárgyra vonatkozó ismeretein- ket 1897 óta megjelent dolgozataival bővítette.

A földművelésügyi miniszter 1901-ben az állatorvostan-hallgatóknak a közvágóhidakra tett tanulmányi kirándulásain a hússzemle gyakorlati oktatásával, 1906-ban pedig e tárgy elméleti előadásával is megbízta. Ebben az időben került sor a húsvizsgálat országos rendezésére is. A hússzemle terén szerzett kimagasló szakismeretei kijelölték őt arra, hogy a húsvizsgálatot szabályozó országos szabályrendelet megalkotásában is tevékeny részt vegyen, és gazdag ismereteit a köz- és állategészségügy javára hasznosítsa. A király érdemei elismeréséül a Koronás Arany Érdemkeresztet adományozta számára.

A Magyar Országos Állatorvos Egyesület igazgatóválasztmánya 1906. március 14-én a húsvizsgálat küszöbön álló országos rendezésére való tekintettel elhatározta, hogy szaklapjában a húsvizsgálatról és az azzal kapcsolatos kérdésekkel az eddiginél szélesebb alapon óhajt foglalkozni, s ezért az *Állatorvosi Lapokat* – melynek Breuer egyik legrégebb munkatársa volt – külön *Hússzemle* melléklettel bővítette ki. Ennek szerkesztését a választmány Breuer Albertre bízta, aki e melléklet első számától az utolsóig a legnagyobb szaktudással és rátermettséggel irányította a munkát, és ezzel nevét bel- és külföldön egyaránt ismertté, munkásságát megbecsültté tette. 1912-ben a Magyar Országos Állatorvos Egyesület közbizalma az egyesület egyik alelnöki tisztségével tüntette ki. Az igazgatóválasztmányban több mint 25 éven át, egészen a haláláig tevékenykedett.

Az 1908. évi washingtoni nemzetközi tbc-kongresszus magyar nemzeti bizottságának tagjává választották, majd 1910-ben az állatorvosi tisztvizsgabizottság tagja lett.

Nagy gyakorlati szaktudása, éles ítélőképessége, szakmájával való kizárólagos és fáradhatatlan foglalkozása csakhamar a hússzemlének, a húsvizsgálatnak kimagasló szakemberévé emelte. A húsvizsgálat korszerűsítésében végzett szolgálatait felettes hatósága is nagyra becsülte és értékelte. Ezt bizonyítja az, hogy az állat-egészségügyi szakszolgálat vezetésén kívül, melyet a székesfővárosi tanács meghívása folytán már 1897 óta ellátott, 1923-ban a közvágóhidak és állatvásárok igazgatásával is megbízták. Gazdag tudását az Országos Állategészségügyi Tanács sem nélkülözhetette, s ezért ennek előbb rendkívüli, majd rendes tagjává nevezték ki.

Irodalmi munkássága a hússzemle, a járványtan, a kórbonctan és a parazitológia területének számos problémáját lefedte. Könyve: *A Budapest székesfővárosi közvágóhíd és marhavásár ötvenéves története, 1872–1922* (Gulyás Károly társszerzővel) 1928-ban jelent meg.

A gyakorlati és elméleti oktatás terén szerzett érdemeinek elismeréséül 1915. július 31-én állatorvosi főiskolai nyilvános rendkívüli tanári címet kapott. A M. kir. Állatorvosi Főiskola negyedszázados jubileuma alkalmával, 1924.

október 19-én tiszteletbeli állatorvosdoktorrá avatták, amely kitüntetéssel a főiskola tanári kara, Hutýra Ferenc rektor szavai szerint „őszinte elismerését és meleg háláját kívánja kifejezésre juttatni azoknak a férfiaknak, akik egész egyéniségük latba vetésével, széles körű tudással és teljes munkaképességükkel állnak a tudomány és a közügyek szolgálatában”.

A sokirányú, fáradhatatlan munkálkodás vasszervezetét, egészségét túl korán aláásta. Ennek tudható be, hogy 1929. január 21-én a hússzemle előadói tisztségéről lemondott. A földművelésügyi miniszter, tudomásul véve a lemondást, az állatorvosi szakoktatás érdekében közel negyedszázadon át kifejtett odaadó és kiváló működéséért elismerését fejezte ki.

Halála előtt több külföldi üdülőtelepen keresett enyhülést betegségére és fájdalmaira. 1930-ban halt meg, 60 éves volt.

Irodalom

Katona Ferenc: Breuer Albert dr. és Semsey Géza dr. az élelmiszerhigiénia kiváló magyar művelői. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1975. 30. 12. 866–870.

Prokopp László: A III. Breuer–Semsey Napokról. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1978. 33. 2. 139–140.

Kotlán Sándor: *A magyar állatorvosképzés története 1787–1937. A M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Állatorvosi Osztálya alapításának 150-ik évfordulója alkalmából*. Pátria, Budapest, 1941. 210 p.